

शाब्दो

गच्छतीत्यादौ न चेत्वे संख्यान्वयः। यत्र कर्मादौ न विशेषणत्वतात्पर्यं तद्वारणाय प्रथमान्तेति। यद्वा धात्वर्थातिरिक्ताविशेषणत्वं प्रथमद्वयार्थः तेन चैत्र इव गच्छतीत्यत्र चैत्रादेर्वारणं स्तोत्रं प्रचतीत्यादौ स्तोकादेर्वारणाय च द्वितीयदलम्। तस्य द्वितीयान्तोपस्थाप्यत्वाद्धारणम्। एवं व्यापारेऽपि न शक्तिर्गौरवात्। रथो गच्छति इत्यादौ तु स्वव्यापारे भावयत्वे वा लक्षणा। जानाति इत्यादौ तु भावयत्वे नश्यतीत्यादौ प्रतियोगित्वे निरूपदलक्षणा। उपमानादयथा शक्तिग्रहस्तथोक्तम् ॥ * ॥ एवं कोषादपि शक्तिग्रहः सति बाधके कश्चिन्नश्यते यथा नौलादिशदानां नौलरूपादौ नौलादिविशिष्टे च शक्तिः कोषे व्युत्पादिता तथापि लाघवात् नौलादौ शक्तिः नौलादिविशिष्टे लक्ष्येति ॥ * ॥ एवमात्मवाक्यादपि। यथा, कोकिलः पिकपदवाच्यः इत्यादिशब्दात् पिकादिशक्तिग्रहः ॥ * ॥ एवं व्यवहारादपि। यथा, प्रयोजकवृत्तेन घटमानयितुं तत् सुत्वा प्रयोज्यवृत्तेन घटभानीतस्तदवधार्य पार्श्वस्थो बालो घटानयनरूपं कार्यम्। घटमानय इति शब्दप्रयोज्यं अवधारयति ततश्च घटमुपसारय गामानय इत्यादौ भावापोहाभावां घटादिपदानां कार्यान्वितघटादौ शक्तिं गृह्णाति ॥ * ॥ एवं वाक्यशेषादपि शक्तिग्रहः। यथा यवमयवर्कभवेतीत्यत्र यवपदस्य दीर्घशूकविशिष्टे भाव्याणां प्रयोगः कङ्कौ च न्नेच्छानाम्। तत्र हि यथाग्रा जीवधयो न्यायन्ते तथैव मोदमाना इवोत्तिष्ठन्ति ॥ “वसन्ते सर्वशस्यानां जायते पञ्चशतानम्। मोदमानाश्च तिष्ठन्ति यवाः कश्चिशालिनः ॥” इति वाक्यशेषात् दीर्घशूके शक्तिर्निर्णयिते कङ्कौ तु शक्तिभ्रमात् प्रयोगः। नानाशक्तिकल्पने गौरवात्। हरिपदादौ तु विनिगमकाभावाद्गानाशक्तिकल्पनम् ॥ * ॥ एवं विवरणादपि शक्तिग्रहः। विवरणन्तु तत्समानार्थपदान्तरेण तदर्थकयनम्। यथा घटोऽस्ति इत्यस्य कलसोऽस्तीत्यनेन विवरणादघटपदस्य कलसे शक्तिग्रहः। एवं पचति इत्यस्य पाकं करोति इत्यनेन विवरणादास्थातस्य यन्नार्थकत्वकल्पयते ॥ * ॥ एवं प्रसिद्धपदानिध्यादपि शक्तिग्रहः यथा। इह सहकारतरौ मधुरं पिको रौति इत्यादौ पिकपदस्य शक्तिग्रह इति। तत्र जातविव शक्तिर्न तु व्यक्ती व्यभौषारादानन्याश्च ॥ * ॥ शक्तं पदन्तु कश्चिद्वैयर्थिकं कश्चिद्दृढं कश्चिद्वैयर्थिकरूपं कश्चिद्वैयर्थिकरूपम्। यत्रावयवय एव बुध्यते तद्वैयर्थिकं यथा पाचकादिपदम्। यत्रावयवशक्तिर्नैरपेक्षेण समुदायशक्तिमात्रेण बुध्यते तद्दृढं यथा गोपदमण्डपादि पदम्। यत्र तु अवयवशक्तिविषये समुदायशक्तिरप्यस्ति तद्वैयर्थिकरूपं यथा पङ्कजादिपदम्। तथा हि

शाम्भवी

पङ्कजपदमवयवशक्त्या पङ्कजनिकर्तृरूपमर्थं बोधयति समुदायशक्त्या च पङ्कजत्वेन रूपेण पङ्कं बोधयति। यत्र अवयवार्थरूपव्यर्थयोः स्वात्मन्येव बोधस्तद्वैयर्थिकरूपं यथोक्तिरिति पदम्। तत्र हि सर्वभेदनकर्ता तद्वैयर्थ्यादिरपि बुध्यते। इति सिद्धान्तसुक्तावली ॥
शाब्दिकः, पुं, (शब्दं करोतीति। शब्द + “शब्द-दृष्टुं करोति” ४।४।३४। इति ठक्।) शब्दशास्त्रवेत्ता। वैयाकरणः। आदिशाब्दिका यथा,—
“इन्द्रशब्दः काशकृत्वा पिशली शाकटायनः। पाणिन्यमरजैनेन्द्राः जयन्यष्टादिशाब्दिकाः ॥” इति कविकल्पद्रुमः ॥
नव्यशाब्दिका यथा। क्रमदीश्वरः। सर्ववर्मा। पञ्चनाभमिश्रः। वोपदेवः। सत्सर्वानन्दः। भरतमज्जिकप्रभृतयः ॥ शब्दसम्बन्धिनः, त्रि ॥
शाम, [न] क्ली, साम। इत्यमरटीकासार-सुन्दरी ॥
शामनः, क्ली, (शमनमेव। स्वार्थे षच्।) मारणम्। शान्तिः। इति केषित् ॥
शामनः, पुं, (शमन एव। प्रज्ञाश्च।) शमनः। इति पुराणम् ॥
शामनो, स्त्री, (शमनस्य यमत्वेयमिति। शमन + षच्। ङीप्।) दक्षिणा दिक्। इति राजनिर्घण्टः ॥
शामित्रं, क्ली, यज्ञम्। पशुबन्धनम्। यज्ञपात्रम्। इति केषित् ॥ (शमितुरिदम्। शमित् + षच्। पशुहिंसनम्। यथा, भागवते। १।१६।८। “इहोपहृतो भगवान् मृत्युः शामित्रकर्षणि। न कश्चिन्मृयते तावद् यावदास्ते इहान्तकाः”) ॥
शामीलं, क्ली, (शम्याः विकारः। “शम्याष्ट-लम्” ४।३।१४२। इति ट्लञ्।) भस्म। इति सिद्धान्तकौमुदी ॥
शामीली, स्त्री, सुक्। इति सिद्धान्तकौमुदी ॥
शाम्बरी, स्त्री, शम्बरदेव्यनिर्मितमाया। इन्द्रजालादिमाया। इत्यमरभरतौ ॥
शाम्बविकः, पुं, शाङ्गिकः। इति जटाधरः।
शाम्बुकः, पुं, शम्बुकः। इति शब्दरत्नावली ॥
शामुक इति भाषा ॥
शाम्बुकः, पुं, शम्बुकः। इत्यमरटीकायां भरतः ॥
शाम्बवं, क्ली, (शम्बोरुपवेशाय इदम्। षच्।) देवदारु। इति राजनिर्घण्टः ॥
शाम्बवः, पुं, कर्पूरः। शिवमन्त्री। गुग्गुलुः। इति राजनिर्घण्टः ॥ विषभेदः। इति शब्दचन्द्रिका ॥
शम्भुपुत्रः। शम्भुपूजकः। शम्भुसम्बन्धिनः, चि ॥ (यथा, कथासरित्सागरे। १२।१६०। “तत्र च प्रविशन्त्येव बहवः शाम्भवा गणाः”) ॥
शाम्भवी, स्त्री, नौलदूर्वा। इति राजनिर्घण्टः ॥
दुर्गा। यथा,—
“शाम्भवी देवमाता च चिन्ता रत्नप्रिया सदा ॥” इति तन्त्रसारे दुर्गाशतस्तोत्रम् ॥

शारदा

शायकः, पुं, (शाययति शयनम्। शी + णिच् + खुल्। यद्वा, श्रुते तुषीरे इति। शी + खुल्।) बाणः। इति जटाधरः ॥ (यथा, नैषधचरिते। ४।१०१।
“प्रियसखीनिवहेन सहाय सा ध्वरचयद्गिरमर्हसमस्यया। हृदयमर्माणि मन्मथशायकैः चततमा बहु भाषितुमशमा ॥”) ॥
शङ्कः। इत्यमरटीकायां स्वामी ॥
शार, तु क दीर्घत्वे। इति कविकल्पद्रुमः। (पदान्त चुरा०-पर०-भक०-सेट्।) पञ्चशारत्। इति दुर्गादासः ॥
शारं, त्रि, (शृ + घञ्।) कर्तुरवर्णः। इत्यमरः ॥
शारः, पुं, (शीर्थ्यतेनेन शृणाति वा। शृ + “शृ वायुवर्णनिहत्तेषु” ३।३।२१। इत्यस्य वार्त्तिकोक्त्या घञ्।) वायुः। इत्यमरः ॥
अचोपकरणम्। इति मेदिनी ॥ हिंसनम्। कर्तुरवर्णः। कुशे, स्त्री। इति केषित् ॥
शारङ्गः, पुं, (शीर्थ्यते चातपैः। शृ + “तरत्यादिभ्यश्च” उष्वा० १।११८। इति षङ्।) चातकः। (यथा,—
“अष्टौ मासान् जलधर तवापेक्षया शुष्ककण्डः शारङ्गोऽहं निरवधिवतव्यानिनायाति कृत्वात् आस्तां तावत् सलिलकणिकालाभसम्भावनापि वर्गारभप्रथमसमये दारुणो वक्ष्यपातः ॥” इत्युद्भटः ॥)
हरिषः। (यथा, शाकुन्तले। १।
“एष राजेव दुःकन्तः शारङ्गेचातिरंजसा ॥”) ॥
हस्ती। भृङ्गः। मयुरः। कर्तुरवर्णविशिष्टे, त्रि। इत्यमरटीकायां सुकुटादयः ॥
शारङ्गी, स्त्री, (शारङ्ग + ङीप्।) वाद्ययन्त्रविशेषः। इति शब्दरत्नावली ॥
शारदं, क्ली, (शरदि भवम्। शरद + “सन्धिवेला-द्युतुनचत्रेभ्योऽङ्” ४।३।१६। इति षच्।) श्वेतकमलम्। इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथा, महाभारते। २।६१।३४।
“शारदीत्यलपद्राक्षा शारदीत्यलगन्धया। शारदीत्यलसेविन्या रूपेण श्रीसमानया ॥”) ॥
शस्यम्। इति मेदिनीशब्दरत्नावली ॥
शारदः, पुं, (शरद + षच्।) कासः। वक्रुलः। हरिभृङ्गः। इति राजनिर्घण्टः ॥ वक्षरः। इति मेदिनी ॥ पीतमुद्गरः। इति हेमचन्द्रः ॥ रोगः। इति सिद्धान्तकौमुदी ॥
शारदः, त्रि, (शरदि भवः। शरद + षच्।) शरज्जातः। (यथा, मनौ। ६।११।
“वासन्तशारदेर्मधेर्मन्थैः स्वयमाहृतैः ॥”) ॥
नूतनः। अप्रतिभः। इति मेदिनी ॥ शालीनः। इति विश्वः ॥
शारदा स्त्री, सरस्वती। इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (यथा, महिम्नस्तोत्रे।
“लिखति यदि गृहीत्वा शारदा सर्वकामम्”) ॥
दुर्गा (यथा, भागवते। १०।२।१२ ॥